

طهران

بواسطه جناب آقا حسن شاه آبادی

شاه آباد خلیج آباد سلطان آباد

احبای الهی علیهم بهاء الله الأبهی

ترانی یا الهی مکیّاً بوجهی علی التراب صعقاً من تجلّی الأنوار مندهشاً من مشاهدة الآثار مغماً علیه من اشتداد الافتان المتراکمة من کلّ الأشطار متدللاً منکسراً الی ملکوت الأسرار متأجج الضلوع و الأحشاء من النار الموقدة فی البقعة الأنوار مع ذلك انسانی نفسی و روحی و شئونی بما شغفونی حبّ الأبرار و امتلاً قلبی و سری فی عروقی حبّ الأخیار سریان الرّوح فی العروق و الشریان و اناجیک فی جنح اللیالی و خلال التّهار و بحبوحة الغدوّ و الأصال و ارجوک ان تمدهم بامداداتک الفائقة و عینک السابقة و موهبتک اللاحقة و تبت الأباهر و القوادم فی اجنحتهم التّسيلة حتّی یطیروا الی اوج عظمتک السّامیة و فضاء عزّتک العالیة و ینشروا بألطفک الباقیة و یستنیروا بأنوارک السّاطعة ربّ انلهم كأساً کان مزاجها کافورا و اجعل لهم من عین التّسنیم نصیباً موفورا و اخرج لهم کتاباً یلقوه منشورا و اعقد لهم لواءً منصورا و ابن لهم عند عرشک العظیم بیتاً معمورا و اجعل کلّ واحد منهم سیّداً و حصورا حتّی ینشروا آثارک فی الآفاق و یظهروا انوارک فی امّ العراق و یعلوا کلمتک الی ملکوت الاشراق و تنوّد نار محبّتک فی قلوب اهل الاشتیاق و ینحدر الدّموع علی الخدود کالتّسویل من الآماق ربّ انعم صباحهم و انر مصباحهم و املاً اقداحهم و ربّح ارواحهم انّک انت المقتدر العزیز الوهاب و انّک انت الکریم اللّطیف البرّ الرّؤوف المّتان

ای یاران عبدالبهاء قوه اشراق از نیر آفاق شرق و غرب را بحرکت آورده عالم آفرینش آرایش یافته و خلق جدید گردیده ندای سبحان ربّی الأبهی از خاور بلند شده و آهنگ یابهاء الأبهی از باختر گوش زد هر هوشمند گشته السن جمیع ملل بذكر اسم اعظم ناطق و بظهور جمال قدم مخبر قومی در نهایت سرور مستبشر و حزبی در موارد آثار متحیر و جمعی غافل و منکر در هر انجمن ذکر اسم اعظم متداول و این بشارات از ملکوت آیات در عروق و شریان امکان متواصل پس یاران الهی و احبای حقیقی و دوستان معنوی باید شب و روز گلبانگ یابشری و یاطوبی باوج اثیر رسانند زیرا آن نفوس مستشرق از مجلّی طور گشتند و لمعه نور مشاهده نمودند و نصیب موفور بردند و بشکرانه این الطاف باید دمدم آهنگ جدید بلند کنند و مانند نهنگ دریای محبّت الله بجوش و خروش آیند تا بقوه کلمة الله المطاعه خطّه غبرا جنّت ابهی گردد و روی زمین بهشت برین شود و طاوس علّین شهرت تقدیس گشاید و در کمال تزین جلوه فرماید ظهور این موهبت بخلوص یارانت و انجذاب دوستان و فرح و مسرّت وجدان چندیست که نغمات ورقا از آن ایکه بقا بسایر بلدان نرسیده بلبل گلشن توحید را گلبانگ ربّانی لازم و ستاره فجر تقدیس را سطوع نور آسمانی واجب شمع افروخته روشن است و پروانه سوخته شاهد هر انجمن یاران را جذب و وله لازم و دوستان را وجد و طرب واجب سمع عبدالبهاء دائماً مترصد تا از چه اقلیمی الحان بدیع رسد و از چه کشوری نغمات جانپرور مسموع آید اگر سرور این دل و جان را خواهید چنان نغمه و آوازی بلند کنید که اهل ملأ اعلی باهتزاز آیند و سگان ملکوت ابهی همدم و همراز گردند و علیکم التّحیة و التّناء